Golf i Norge v/ Ragnar Halle

De følgende 3 sider inneholder Ragnar Halles beskrivelse av hvordan organisert golf ble startet i Norge.

Denne artikkelen ble skrevet på nytt, med delvis oppdatert innhold i 1949.

NGF - Faggruppe golfhistorie

Faggruppe golfhistorie.
Underlag er hentet fra enkeltforfattere, Norsk Golf, NGFs arkiv, direkte fra klubbene og klubbenes websider.

GOLF I NORGE

Da undertegnede kom hjem fra London i 1921 hadde jeg forberedt meg på å få innført golf i Norge. Bl. a. deltok jeg som "gentleman-apprentice" hos Storbritannias ledende golf-arkitekt Abercrombie, da denne utarbeidet og lagde ut de første 18 hull for Addington Golf Club i Surrey. Dette var velvilligst ordnet for meg av min gamle roervenn Sir Theodore A. Cook, Chef-Redaktør av "The Field".

Allerede i 1921 bragte jeg spørsmålet på bane på forskjellige hold, her i byen, men møtte ikke videre oppmuntring. Jeg hadde dog fått en uoffisiell tillatelse av Forsvarsdepartementet til foreløpig å spille golf på et lite jorde på østsiden av Sørkedalsveien vis a vis den nuværende gardeleir. Her ordnet vi og spilte på tre korte, primitive hull, og de som begynte her var Ragnar Halle, Frithjof Heiberg, T. P. Heiberg, Arild Nyquist, R. M. Peterson og Ole R. Thoresen. Senere kom Arne Moltzau, J. L. Ohman, R. L. B. Roessle og generalkonsul A. G. Snyder til.

Den første golfbanes avslutning og forholdene dengang kan kanskje best vises ved det brev jeg sendte til den gamle gardes ovennevnte medlemmer datert 14. mai 1925 som følger:

"D/herrer Ohman og Roessle har i sin tid lagt ut en del penger på anlæg etc. av vor oprindelige 3 hulls bane ved Sørkedalsveien. Mobilierne har klubben overtatt, men der gjenstår kr. 125.- som foreslåes utlignet på os 10 med kr. 12.50 på hver, hvilket beløp De vennligst bedes tilstille Herr R. L. B. Roessle, Prinsensgate 3, hersteds."

Snyder var den daværende amerikanske generalkonsul, og jeg ble kjendt med ham ved at han fikk se et par av oss med golfkøller på ryggen ved Majorstuen.

Generalkonsul Snyder var også golf-entusiast og meget ivrig for at der skulle settes fart på for å få en ordentlig golf-bane. Jeg hadde allerede henvendt meg til en del herrer, som representerte de videst mulige interesser innen min bekjendtskapskrets, og disse hadde lovet å bli med i en arbeidskomité. Disse og noen andre som vi fikk interessert ble så innkaldt til et møte i det daværende amerikanske generalkonsulat i Sommerogaten, hvor den store arbeidskomité ble valgt. Denne kom til å bestå av de herrer jeg tidligere hadde spurt pluss grosserer Arne Moltzau og generalkonsul A. G. Snyder.

Vi var på mange befaringer, så langt avgårde som til Drammenselven i vest og Eløen ved Larkollen, men de eneste steder vi festet oss litt ved var det nuværende Øvrevoll og et senere bebygget gårdsbruk ved Røa.

Å få en permanent golfbane så imidlertid ikke lyst ut, og der hevet seg adskillig advarende røster, både privat og til og med på trykk i "Sportsmanden", hvor undertegnede ble mindre pent omtalt og karikert.

Det ble endog hevdet at det var upatriotisk å arbeide for golf i Norge hvor der var så lite dyrkbar jord.

Så en mandag i februar 1924 fikk jeg en telefon henvendelse fra min amerikanske golfvenn R. L. B. Roessle, Direktør f Østlandske Petrolumskompagni, som fortalte han samme dagen kom fra en hyttetur i Sørkedalen og hadde gått på ski forbi Bogstadvannet og trodde der kunne være plass for en golfklubb. Jeg gikk på ski derned, hvor vår bane nå er, og syntes der muligens var en sjanse. Dette undersøkte jeg nøyere så snart sneen var gått.

Jeg ble da straks klar over at dette var det overlegent beste jeg hadde sett, sammenkaldte arbeidskomiteen, og forela mitt forslag. Det ble besluttet å henvende seg til godseier Westye Egeberg, men da jeg sa jeg ikke kjente ham opplyste en av de andre at han kjente ham godt og kunne foreta henvendelsen.

Resultatet herav ble dessverre kun en nedslående meddelelse om at Egeberg absolutt ikke var interessert.

Noen dager senere traff jeg min gamle roervenn Oscar Lütken, som visste om min golf-interesse, og spurte hvordan det gikk. Jeg fortalte ham da om min skuffelse, hvortil han til min glede svarer at han tror det er det terreng på Bogstad som skaffer bestyreren dersteds,hans gode harejegervenn Erling Friedrichsen, stadige bekymringer fordi jorden der var for grunn og avlingene derfor miserable. Oscar Lütken tilbød seg å snakke med Friedrichsen, som jeg så hadde en konferanse med, og denne resulterte i at godseier Westye Egeberg ble interessert og ønsket en samtale med meg.

Dette førte til et forslag til kontrakt, som ble vedtatt på møte av arbeidskomiteen.

Kontrakten er datert 1. juni 1924 og ble gjort gjeldende til utgangen av 1938 for Maurhaugen, Fossumekeren og Bjerkodden samt Bjerkoddlåven, til en avgift av kr. 5000.- pr. år. Kontrakten inneholdt også følgende bestemmelse: "Hvis ved utløpet av denne fæstekontrakt eiendommen fremdeles blir at benytte som golfbane, skal Golfklubben ha preferancen som fortsat leier. Partene nærer nemlig haab om at forholdet kan fortsætte op gjennem aarene. Herom kan der ogsaa nærmere forhandles naar man efter nogen tids forløp har faat mere erfaring for hvordan saken utvikler sig."

Resultatet herav ble den konstituerende generalforsamling som holdtes ved Bjerkodd-låven fredag 13. juni 1924. Generalforsamlingen ble ledet av arbeidskomiteens eneste praktiserende jurist, daværende høyesterettsadvokat Arne Sunde.

Skipsreder A. F. Klaveness sen. ble valgt til formann, undertegnede til viceformann, og Birger Halle til sekretær, med kontor hos Halle & Peterson, alt uten utgift for klubben. De øvrige styremedlemmer ble de som forøvrig hadde vært med i arbeidskomiteen, nemlig:

Direktør Fr. Heiberg
Generaldirektør H. Horn
Professor dr. med. C. H. Monrad-Krohn
Grosserer Arne Moltzau
Skipsreder Arild Nyquist
Legasjonssekretær C. L. Paus
Skipsreder R. M. Peterson
Generalkonsul A. Snyder
Høyesterettsadvokat Arne Sunde
Redaktør Rolf Thommesen
Generalkonsul Ole R. Thoresen

Noen av disse styremedlemmer begyndte dessverre ikke å spille golf, og trakk seg derfor snart ut av styret. Men der kom nye medlemmer til og arbeidet med den første 9 hulls bane og klubbhus i Bjerkoddlåven fortsatte.

For å få tilslutning var det av største betydning å kunne love adgang til å spille allerede i stiftelsesåret. Dette oppnåddes ved at vi begynte med "tees" som besto av store kokusmatter og "greenene" ble anlagt med en blanding av sand og olje, så spill på banen begynte i august 1924.

Dette var unektelig noe kummerlig, spesielt for de av oss som hadde spillt ute i verden, men det gjorde dog tjenesten medens vi fikk anlagt skikkelige "tees" og "Greens" som var gressbevokst.

De første årene var de komiteer som ledet anleggsarbeidet besatt som følger:

Banekomité:

Ragnar Halle, formann
Fr. Heiberg
Arne Moltzau
J. L. Ohman
Fr. Heiberg gikk ~~ved~~ nokså snart ut og ble erstattet av
George Deans

Huskomité:

H. Horn, formann
Alf B. Bryn
Alf Tjersland

Arbeidet for sekretæren øket så sterkt at det ble nødvendig å ansette en fast. Herr Oscar Lütken ansattes 25. mars 1926, med en årsgasje av kr. 900.- + kr. 100.- i reisebidrag.

Klubbhuset ble innredet med peisestue, veranda, kjøkken, toilett og dusj for damer og herrer og "profesional's shop" i første etasje og med garderober med låsbare skap for damer og herrer i annen etasje.

Skipsreder A. F. Klaveness ønsket tross sterk henstilling å trekke seg tilbake fra formannshvervet på grunn av sin sterkt opptatte tid og hyppige fravær. På Generalforsamlingen 13. april 1926 ble undertegnede valgt til formann og generaldirektør H. Horn til viseformann.

Anleggsutgiftene til huset utgjorde en sterk påkjenning på klubbens økonomi, hvorfor skipsreder Klaveness elskverdig hadde ydet et bidrag på kr. 5000.- hertil.

I de følgende år bedredes økonomien gradvis så klubben i 1929 kunne sies å være gjeldfri med sin opparbeidede 9 hulls bane og klubbhuset.

I mellomtiden hadde undertegnede også utarbeidet planer for en 9 hulls golfbane på Borregaard efter anmodning av vårt medlem generaldirektør Hjalmar Wessel, og for en 9 hulls bane på Høsbjør Turisthotel efter anmodning av vårt medlem direktør Theodor Platou.

Arbeidet med utførelsen på Borregaard ble ledet av den daværende britiske vicekonsul i Sarpsborg og på Høsbjør av direktør Carl Platou.

Mange ting tydet på at golf var kommet til Norge for godt.

Ragnar Halle